

ЧАСТЬ ВТОРА.

ЗА ОБЩИТЕ И РЪДНИ ТЕ НИ ДѢЛА

I.

ЗА ЛЪГАНѢТО И СТАВАНѢТО.

Единъ сѣнь много длѣтъ поврежда здравіе то и видиме да произлизатъ най пагубни те слѣдствія отъ този обичай: человекъ въ кое состояніе и да е треба да ся сми-
слюва че е роденъ да работи, и че дневна та свѣтлина му
го докарва на умъ. Седмъ часа въ постеля та стигатъ за
почивка та тѣлесна освѣтъ кога то е много уморенъ.

Треба да си сториме редъ да ставаме рано, и да
обучаваме на това и дѣца та.

Първо то нѣщо кое то треба да правиме, кога ся сабу-
димъ, е да си дадеме сѣрдце то на Бога и да го молиме
вътрешно сосъ вѣра и смиреніе.

Треба като ся собудиме да постоиме малко въ по-
стеля та, че послѣ, да излеземе сосъ една прилична ти-
хость, а никога да не стоиме и да приказваме.

Деца та като ся сабудятъ, облечатъ и омыятъ, треба
да ги подканиме колко то можатъ, да си исчитатъ обы-
кновенни те молитви, и треба да ги научиме да не небре-
жаватъ една такава свята должностъ. Много пѣти дѣца
та кога ся облечатъ четатъ молитва та си. Богъ неще отъ
насъ само да си мърдаме устни те, но иска сѣрдце то
ни и мысль та която треба да имаме камъ неговото величе-
ство.

Треба да научваме дѣца та да не си лягатъ догдѣ
не поздравятъ родители те си и учители те си защо то
иначе какъ ще си покажатъ почестъ та камъ оныя кои то имъ